

Salt, 7 de Juliol de 1956

Secretariat del Diccionari
Català-Valencià-Balear
Consell de Cent, 281
Barcelona

Distingits senyors:

En aparèixer, a "La Vanguardia" del 21 de març prop passat, l'anunci de les meves "llicions pràctiques de català per correspondència", vau tenir la gentileza d'oferir-me desinteressadament la vostra col·laboració, que us vaig acceptar agraït i commogut, per a la difusió dels meus prospectes de propaganda.

Així, doncs, al cap de més de tres mesos d'iniciada la meva experiència - amb la qual em proposava d'incorporar-me, dins el camp de la meva especialització, l'ensenyança, a la tasca patriòtica de "significar la nostra llengua i exaltar-ne l'amor", per dir-ho amb les belles paraules vostres (lletra del 21 de març) -, em crec en el deure de donar-vos compte dels resultats assolits, així com de les dificultats trobades.

L'anunci de "La Vanguardia" va cridar l'atenció a una trentena de persones, que em van demanar el prospecte de les "llicions". Però, només he pogut reclutar, fins ara, una desena d'inscrits, gairebé tots gràcies al vostre concurs.

Aixo vol dir que caldria fer-hi més publicitat, inserir nous anuncis a la premsa.

.../...

.../...

Justament aquí està la dificultat: la censura s'hi oposa.

Davant d'això, que podria condemnar la meua iniciativa al fracàs, de no trobar-hi una sortida, m'atreveixo a demanar-vos una orientació, si és que podeu donar-me-la.

Què m'aconselleu que faci?

Crec sincerament que l'empresa recixeria, de no interposar-s'hi aquest entrebanc, contra el qual, jo tot sol, difícilment puc lluitar.

Potser si una entitat de prestigi (una casa editorial catalana, el mateix Secretariat del Diccionari Català-Valencià-Balear, poso per exemples) volia organitzar o patrocinar un curs de gramàtica catalana, hom trobaria el camí més planer i, sens dubte, millor acollida en el públic.

En aquest cas, no cal dir que, per la meua part, prestaria volenterosament tot el suport a la patriòtica empresa, sobretot, si hom ho creia convenient, en qualitat de professor de català.

Esperant que us dignareu contestar-me i excusant-me de la molèstia que us ocasiono, us ho regracio a la bestreta i us saludo atentament.